

Op 13 juli 1925 wordt in het kleine Eastview, gelegen aan Lake Ontario een jongen geboren. Hij krijgt de naam Joseph Alberic Gérard en is het zevende kind van Hervé en Valentine Bériault (geboren Desjardins). Uiteindelijk zal het katholieke gezin, naast vader en moeder, bestaan uit 7 jongens en 3 meisjes.

Over zijn jongere jaren is weinig bekend behalve dat hij op school Engels en Frans heeft geleerd en school op zijn 16e heeft verlaten om te gaan werken. Vader en een van zijn broers werken bij het Dominion Printing Bureau, zeg maar de staatsdrukkerij van Canada. Joseph gaat werken als "filing clerk" (archieffmedewerker) bij het hoofdkwartier van de Canadese luchtmacht in Ottawa. Een baan waar hij wel naar terug zou willen keren na de oorlog. Maar ook geeft hij aan machinebediener te willen worden.

Kort na zijn 18e verjaardag meldt hij zich op 11 september 1943 vrijwillig aan bij het Canadese leger. Hij is dan al anderhalf jaar reservist geweest bij het Royal Canadian Ordnance Corps. Uit zijn keuringsrapport komen we wat meer persoonlijke dingen te weten; hij heeft een normaal sociaal leven en een matige interesse in sport. Hij is rustig en betrouwbaar en wordt geschikt geacht voor een opleiding als infanterist en/of "technical storeman". Dat laatste is waarschijnlijk te wijten aan zijn tweejarige administratieve ervaring want dat was een functie waarbij je verantwoordelijk was voor het beheer, de opslag en de uitgifte van gespecialiseerde technische goederen en reserveonderdelen. In tegenstelling tot een "gewone" kwartiermaker (die zich bezighield met kleding, voedsel of algemene uitrusting), werkte de Technical Storeman met complexer materiaal zoals onderdelen voor voertuigen en gereedschappen.

Hij volgt dan ook de standaard infanterie training in kampen als Aldershot en Camp Borden in Canada en is een goede schutter. In juli 1944 is hij klaar voor "overseas service" oftewel frontdienst. Je zou verwachten dat hij, een maand na D-Day, ingezet zou gaan worden in Normandië als hij wordt verplaatst naar het VK. Hij komt op 27 juli aan in het VK. Toch loopt het anders. Het leger heeft hem nodig in de strijd in Italië waar hij op 18 november per troepentransportschip aankomt na een zeereis van 15 dagen. Hij wordt ingedeeld bij het Royal 22e Régiment (R22eR), het enige Franssprekende infanterieregiment in de Regular Force, dat op dat moment gelegerd is in Cattolica aan de Adriatische Zee.

Royal 22e Régiment

De Duitsers hebben zich teruggetrokken op de Gothic Line (Gotenstellung), een uitgebouwde, versterkte stelling door de Apennijnen over de hele breedte van Italië. De Duitsers gebruikten de natuurlijke barrière van de bergen en versterkten dit met duizenden bunkers, geschutskoepels van tanks (Panzerturms), kilometers prikkeldraad en mijnevelden. De geallieerden hebben er veel strijd geleverd en verliezen geleden. Begin januari is het R22eR verwickeld in een heftige strijd ten noorden van Faenza. De Po-vlakte is hier doorsneden met talloze waterwegen en in dat terrein is het moeilijk vechten. De Canadese infanterie krijgt luchtsteun van Spitfires om tegenwicht te bieden aan Duits mitrailleurvuur. Op 3 januari 1945 raakt Joseph lichtgewond aan zijn linkerknie. Doordat hij zijn knie heeft verdraaid of er een klap op heeft gehad, is het kapsel ontstoken. Tot overmaat van ramp valt hij drie dagen later tijdens een aanval in een schuttersputje en bezeert daarbij zijn rechterknie. Opname in een hospitaal is het gevolg en op 13 februari is hij hersteld.

Dan volgt korte tijd later Operation Goldflake:

Vanaf 22 februari 1945 werden de Canadese troepen in Italië in het grootste geheim en onder strikte camouflage in zeer korte tijd verplaatst naar Frankrijk. Om Duitse inlichtingendiensten te misleiden werden er maatregelen genomen om te suggereren dat Canadese troepen nog steeds in Italië waren. De meeste reizen naar Marseille duurden twee dagen. Vanaf daar was het vijf dagen rijden naar de Belgische grens, een afstand van 1085 km. Eind april waren meer dan 60.000 troepen en ondersteunend personeel van Italië naar het front in Noordwest-Europa overgebracht.

Omdat Joseph nog steeds in de ondersteunende functie als "technical storeman" werkt, is hij een van de laatsten die verplaatst wordt. Hij komt op 17 maart 1945 in Frankrijk aan en gaat vervolgens naar België.

Vanaf daar is Joseph betrokken bij de opmars van zijn regiment bij de bevrijding van Nederland. Bijvoorbeeld bij Operatie Cannonshot, de oversteek van de IJssel bij Gorssel en Wilp. Even later, op 16 april 1945 is hij een maand opgenomen in een herstellingsoord. Onbekend is waarvoor, misschien was zijn knie nog niet voldoende genezen. En zo maakt hij het einde van de oorlog mee.

Een deel van het Canadese leger blijft dan nog in Nederland om allerlei taken op zich te nemen zoals ontwapening van de Duitse troepen, handhaven van de orde, munitieopruiming, herstel van infrastructuur.

In augustus '45 is hij een dag ongeoorloofd afwezig wat hem een boete van 7 dagen soldij kost. Of de twee vrouwen wier namen hij in zijn soldijboekje heeft opgeschreven daar een rol bij hebben gespeeld? We zullen het niet weten.

Voor de bezetting van Duitsland werd het 3e Bataljon Stormont, Dundas and Glengarry Highlanders (Canadian Army Occupation Force) opgericht en daarin werd Joseph opgenomen in januari 1946. Zij waren gestationeerd in de buurt van Oldenburg (D). De doedelzakband van de Highlanders trad regelmatig op

in de straten van Oldenburg voor ceremonies en om de lokale bevolking te laten zien wie er nu de baas was.

In februari '45 geniet Joseph nog van zijn laatste verlof; 14 dagen naar Engeland. De oorlog is voorbij maar het gevaar is nog niet geweken. In zijn geval kwam dat uit een fles schnapps. Op 31 maart 1946 wordt hij namelijk opgenomen in een veldhospitaal met een "mogelijke methyl alcohol vergiftiging". Die wordt hem helaas fataal en hij overlijdt op 1 april 1946 om 12:13u. In zijn dossier wordt weliswaar genoteerd dat hij aan een ziekte is gestorven (died of sickness) maar de oorzaak daarvan is het drinken van vergiftigde alcohol. Anderhalve maand later vertrekken de Canadezen naar huis.

De Canadese begraafplaats in Holten is dan al in gebruik en Joseph Bériault vind daar als een van de weinigen direct zijn laatste rustplaats. Hij ligt in plot 9, rij G, graf 16. Op zijn graf heeft zijn familie gekozen voor de tekst "Que son âme repose en paix". Moge zijn ziel in vrede rusten.

Onderscheidingen:
1939-45 Star
Italy Star
France Germany Star
War Medal 1939-45
CVSM & Clasp

Stormont, Dundas and Glengarry
Highlanders

SjB v1.1, mrt 2026
Bronnen:
Library and Archives Canada
ancestry.ca
project44.ca
Gemini
<https://www.cwgc.org>
<https://nl.findagrave.com/>